

תלמודו בידו

דף מ עמוד ב

- א] עד מתי צריך השעיר המשתלח לעמוד חי, ומדוע ?
- ב] עלה הגורל של שם בידו השמאלית, האם רשאי להעבירו לידו הימנית ומדוע ?
- ג] "השעיר אשר עלה עליו הגורל", מה מלמדנו התיבה "עלה" ?
- ד] למסקנה, האם לר' יהודה גורל שעירי יום הכיפורים מעכבת ?

- א] ר' יהודה: עד שעת מתן דם השעיר הנשחט.
מת אחר כך, אינו מביא שעיר אחר, אף שעדיין לא התוודה עליו.
ש"עמד חי לפני ה' לכפר עליו", היינו כפרת דמים של השעיר הנשחט.
- ר' שמעון: עד שיתוודה עליו הכהן הגדול. מת לפני כן, צריך להביא שעיר אחר.
ש"לכפר עליו" משמע כפרה הנעשית בשעיר המשתלח, והיינו וידוי.
- מת אחד השעירים לאחר הגורל, מביא שעיר אחר וקובע את שמו כדיבור ללא בהגרלה, כיון שסובר שהגורל אינה מעכב. (דף מ.)
- ב] אסור. שהרי הגורל מעכב, והגורל קבע שהשעיר שבשמאל יהיה לשם.
ואף אסור להעביר את הגורל עם השעיר לימין (אף שאינו משנה את קביעת הגורל).
שלא יאמרו הצדוקים, שחכמי התורה קובעים את דיני התורה על פי רצונם.
- ג] 1. רק עליית הגורלות מתוך הקלפי מעכבת, אבל הנחתם על השעירים אינה מעכבת.
2. כיון שהונח הגורל על ראש השעיר, אין עוד מצוה להניחו עד שעת שחיתתו.
[לסברא זו, אף עליית הגורלות מתוך הקלפי אינה אלא למצוה, ולא לעיכובא].
- ד] מעכבת. שנאמר "ועשהו חטאת", שהגורל עושה את השעיר לחטאת.
ואין למדים מקן של מחוסרי כפרה שמועילה קריאת שם איזו לחטאת ואיזו לעולה.